

1745

A S C E T I C I.

1746

Subscriptus annus 1600. Alterum latinum, si phrasin et numeros spectes, non infelix, sed efferat

male dicendi rabie supra germanicum:

*Ex cane foeta parens effudit Scrophæ Suintas
Scrophæ gerens triplicem gemmis auroque coronam &c.*

Notatur in margine *Canisius*. Sub finem intorquetur flagellum *Poe-*

tae cuidam, qui a Schola *Witebergensi* defecerat,

*Qui Præceptorem insigni pietate Philippum
Defunctum, nil debentem mortalibus ullis,
Arte illa laceras, quam tradidit ante Magister,
Nec, qui vivit adhuc, vivatque, optamus, Eberus
Discipuli effugit morsus &c.*

Staphylum putassem, nisi hic quadriennio tantum *Melauchthoni* superfuisset.

emplaria istud præferunt; e confusione cum alio *Paschasio* autore *Librorum de S. Spiritu* a *Gregorio M. L. IV. Dial.* laudato profectum videtur. Aliam confusionem offert Codex noster; nam *Herib. Rosweydem* in edendis *Patrum Vitis* multis annis elaborantem nolim lapsus arguere. Adfixit ille *Paschasi* Praefationem *Libro* suo VII. Edit. *Antwerp.* 1628. p. 664. At vero Liber, quem in Codice nostro præcedit, *Rosweydi* V. est, interprete *Pelagio*, dicto pariter, ut *Paschasius*, *S. Rom. Eccl. Diacono*, unde a *Librariis Paschasium* et *Pelagium* temere confusos putem. Interim *Sigebertus Gemblac.* versionem *Libri* V. diserte c. 115. *Pelagio* adsignat. Procedit hic Liber in Codice non plane eo *Exemplorum* ordine, quo apud *Rosweydem*, et desinit in *Vitam Thaisis, Euphrosynæ* et *Pelagiæ*, quæ habentur *Rosw. L. I.* demum in *Memorabile factum in britania anglorum*,

R. 2291

Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 264. f. max. per duas columnas luculente et bene scriptus, coloribus illustratus, et quondam *Monasterij Sancte Dorothee Virg. et Mart. Wienne Canonorum Regularium Ord. S. Augustini* sequentia complectitur: *Incipiunt adhortaciones sanctorum patrum ad profectum perfectionis vite religiosorum pertinentes.* Præit Prologus: *Domino venerabili patri martino presbitero et abbati paschasi. Vitas patrum grecorum ut cetera facundia studiose conscriptas &c.* *Martinus* hic *Pannonius* est ex *Abbate Dumienfi* in *Gallicia* *Archiepiscopus Braccarenfis*, defunctus a. 580. *Paschasius* vero *Dumienfis* potius, quam *Rom. Ecclesiæ Diaconus*; quod enim aliqua Ex-

Rr 2

glorum,

1747

CODICES

1748

glorum, de quodam, in regione northymbriorum que vocatur in cuningrum, per modum Tundali extra corpus infernum et coelum lustrante, et, quae vidisset, deinceps Emgilo monacho et presbytero referente.

II. fol. 81. p. 2. Incipit prologus in librum de apibus quem bonum uniuersale uocant. Thomam Cantipratanum O. P. Brabantinum autorem novimus et Apiarium hunc illius, inscriptum Humberto generali Ordinis sui magistro jam utroque Vol. retulimus. Exemplar praesens collatum cum Edit. Duacena Colvenerii 1597. 8. in II. quidem Libros divisum est, qui tamen Capitum numero dissident; prior enim non XXV. sed XXVI. posterior non LVII. sed LXI. numerat, Textu tamen utrobique integro.

III. fol. 173. Incipit prologus in excerptum Dyalogi Cesarij. Decepit Librarios hujus Prologi initium: Colligite fragmenta ne pereant &c. Hinc arbitrati sunt, haberi hic e magno Caesarii Monachi Cisterc. Vallis S. Petri vulgo Heisterbacensis Opere dialogico XII. Distinctionibus constante non nisi Excerptum, cum tamen integrum adsit, si Prologum demas, qui nobis ibi finitur: Et quia continencia huius dyalogi satis miraculosa est, nomen ei indatur dyalogus miraculorum; in Tisserii autem Bibliotheca Cisterc. T. II. p. 2. ulterius procurrit ordinis Distinctionum rationem reddendo. Multa in his Distinctionibus incredibilia et absone legi, fatentur E-

ditores ipsi, Autor vero in Prologo ita viam sibi praemunivit: Testis est michi deus, nec unum capitulum quidem in hoc dyalogo scripsisse (Edita recte finxisse) etsi aliqua forte aliter sunt gesta quam a me scripta, magis videtur hijs imputandum, a quibus sunt relata. Certe magis; interim istud a credulitatis vitio Caesarium non purgat. Nomen suum ille, uti Cantipratanus συγγεγραφος, reticuit; innuit tamen, e primis VI. priorum Distinctionum literis illud erui posse, et en e combinatis illis CESARI.

DCCXXVI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3348

XII. Folior. 158. 12. eleganter scriptus manu, ut Scheda inserta testatur, Luitboldi pluries memorati Coenobitae Lacus Lunae vulgo Monsee, et rubricis distinctus Asceticus est primumque offert Tractationem de Humilitate, Obedientia et Timore Caritatis προδοξου ad novos Religiosos directam, quae incipit: Quia humilitas est genitrix uirtutum, et hominis humilitas non ab homine, sed desursum est, ab eius humilitate incipiamus, qui ait: Discite a me &c. Si Luitboldus scriptor est, non est autor; non enim scripsisset fol. 25. p. 2. nititur homo ad plantationis fraudulentem culmen attingere pro praelationis.

Fol. 45. p. 2. Sequitur Epistola ad quasdam sacras Virgines, Karissimis in christo sororibus Fr. L. aut G. aut etiam B. ita difficulter statuas. Aliquando uobis loquens